

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Patrologia.
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Patrology.
Kierunek studiów	Teologia Kurs „A” – WSD Kielce
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Nauki teologiczne
Język wykładowy	polski

Koordynator przedmiotu	Ks. Szymon Górski
------------------------	-------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30 + 15	III i IV	6
konwersatorium			
ćwiczenia	15	IV	
laboratorium			
warsztaty			
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	W1 Znajomość historii Kościoła oraz historii powszechnej okresu starożytności W2 Znajomość na poziomie podstawowym języka łacińskiego i literatury klasycznej W3 Podstawowa wiedza z zakresu filozofii antycznej z naciskiem na platonizm, neoplatonizm, stoicyzm.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 Zapoznanie studenta z definicją i przedmiotem badań patrologii, genezą i historią rozwoju tej dyscypliny oraz krytycznymi wydawnictwami tekstów oryginalnych, seriami wydawniczymi tłumaczeniami na język polski C2 Zapoznanie z czołowymi twórcami literatury wczesnochrześcijańskiej z uwzględnieniem pisarzy ortodoksyjnych jak i heretyckich. Poznanie głównych tematów literatury patrystycznej i genezy oraz przebiegu sporów trynitarnych, chrystologicznych, pneumatologicznych. C3 Uwrażliwienie na bogactwo gatunków literackich jakimi posługiwali się pisarze wczesnochrześcijańscy i właściwą interpretację tekstów starożytnej literatury.
--

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie terminologię związaną z przekazem literatury wczesnochrześcijańskiej, uporządkowuje fakty i zjawiska występujące w toku rozwoju teologii Ojców Kościoła, rozpoznaje metody i teorie wyjaśniające złożoność procesu dochodzenia do prawdy i jej obrony w dziełach pisarzy chrześcijańskich pierwszych wieków.	T_W01
W_02	Student klasyfikuje wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej w ramach teologii Ojców Kościoła	T_W03
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcionować i integrować teksty patrystyczne z wykorzystaniem tekstów z uwzględnieniem w badaniach źródeł w języku łacińskim i greckim na poziomie podstawowym, oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej	T_U07

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Definicja i zakres badań patrologii. Historia patrologii. Podstawowe pojęcia związane z patrologią. Ważniejsze terminy występujące w pismach pisarzy wczesnochrześcijańskich. Życie i działalność pisarzy chrześcijańskich okresu patrystycznego, z uwzględnieniem podziału na Ojców Kościoła, pisarzy ortodoksyjnych, którzy nie są zaliczani do tej grupy, jak również wybranych pisarzy heterodoksyjnych. Treść wykładu zawiera następujące ważniejsze zagadnienia: sylwetki i pisma Ojców Apostolskich, świadectwa dotyczące pierwszych męczenników, relacje między chrześcijaństwem a judaizmem i pogaństwem, początki gnozy i najstarsze herezje, pisma apokryficzne, apologeci greccy, pisarze Afryki Północnej, początki szkoły aleksandryjskiej (Klemens i Orygenes) i antiocheńskiej (Paweł z Samosaty, Lucjan z Antiochii), geneza i rozwój monastycyzmu, narodziny arianizmu oraz herezji i sekt wybrzmiały na jego bazie: Ariusz i jego kontrowersja, Atanazy Wielki obrońca ortodoksji, Ojcowie Kapadoccy (Bazyli Wielki, Grzegorz z Nazjanzu, Grzegorz z Nyssy), Cyryl Jerozolimski, druga faza rozwoju szkół antiocheńskiej i aleksandryjskiej, sobory powszechne z uwzględnieniem genezy herezji i sporów, które doprowadziły do ich zwołania (Nicea, Konstantynopol, Efez, Chalcedon, Konstantynopol II), Ojcowie Kościoła Zachodniego (Ambroży, Hieronim, Augustyn, Leon Wielki, Grzegorz Wielki, Cezary z Arles, Izydora z Sewilli), oraz Ojcowie Kościoła Wschodniego (Euzebiusz z Cezarei, Jan Chryzostom, Cyryl Aleksandryjski, Pseudo Dionizy, Maksym Wyznawca, Jan Damasceński)

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny	Egzamin / Zaliczenie ustne Sprawdzian pisemny	Protokół / Wydruk Oceniony tekst sprawdzianu pisemnego
W_02	Wykład konwencjonalny Wykład problemowy Praca z tekstem	Egzamin / Zaliczenie ustne Sprawdzian pisemny	Protokół / Wydruk Oceniony tekst sprawdzianu pisemnego

UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Wykład konwencjonalny. Wykład konwersatoryjny. Studium przypadku (case study) Analiza tekstu. Dyskusja	Sprawdzian pisemny Praca pisemna Obserwacja	Oceniony tekst sprawdzianu pisemnego Raport z obserwacji

VI. Kryteria oceny, wagi:

Ocena niedostateczna – student wykazuje brak wiedzy o specyfice i metodzie patrologii, nieznajomość podstawowej terminologii, brak wiedzy szczegółowej wynikającej z treści wykładów dotyczącej biografii i nauki autorów wczesnochrześcijańskich, brak umiejętności analizy i interpretacji tekstów źródłowych, nieznajomość literatury wymaganej do studium przedmiotu, brak umiejętności łączenia treści przedmiotu z innymi dyscyplinami teologicznymi czy odnoszenia ich do współczesnych problemów.

Ocena dostateczna – student opanował podstawową wiedzę dotyczącą patrologii jako nauki teologicznej, zna podstawowe terminy związane z przedmiotem, wiedza studenta co do treści wykładów jest ograniczona w znacznym stopniu: braki dotyczące biografii autorów wczesnochrześcijańskich, lub ich nauczania, błędy w interpretacji analizowanych tekstów źródłowych, słaba znajomość literatury koniecznej do studium przedmiotu, nieumiejętność korzystania ze zdobytej wiedzy w relacji do innych dyscyplin teologicznych

Ocena dobra – student posiada wiedzę na temat metody i miejsca patrologii wśród nauk teologicznych z uwzględnieniem jej rozwoju jako odrębnej dyscypliny, opanował wiedzę z zakresu treści wykładów, wykazuje nieznaczne błędy w analizie i interpretacji tekstów źródłowych, zna literaturę wymaganą do studium przedmiotu, nieznaczne braki w umiejętności wykorzystania zdobytej wiedzy w odniesieniu do innych dyscyplin teologicznych, brak umiejętności wykorzystania wiedzy w odniesieniu do współczesności.

Ocena bardzo dobra – student w pełni opanował wiedzę o przedmiocie jako nauce, jego historii, zna niezbędną literaturę do kompetentnego studium przedmiotu, zarówno źródłową jak i opracowania, poznał terminologię przedmiotu, nie ma żadnych braków w wiedzy przekazanej w treści wykładów, potrafi dokonywać analizy i interpretacji tekstów źródłowych, bierze udział w dyskusjach tematycznych, umie korzystać ze zdobytej wiedzy w studium innych dyscyplin teologicznych.

Odpowiedź ustna/egzamin – zaliczenie z oceną – 40%

Praca pisemna/samodzielnie opracowany temat ćwiczeń – 25%

Sprawdzian pisemny z tekstów źródłowych – 25%

Dyskusja – 10%

Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uprzednie zaliczenie ćwiczeń

VII.

VIII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	120

IX. Literatura

Literatura podstawowa
F. Drączkowski, <i>Patrologia</i> , Lublin 1998; L. Padovese, <i>Wprowadzenie do teologii patrystycznej</i> , tłum. A. Baron, Kraków 1994; H. Pietras, <i>Początki Teologii Kościoła</i> , Kraków 2007; tenże, <i>By nie milczeć o Bogu. Zarys teologii Ojców Kościoła</i> , Kraków 1991; Wybrane fragmenty tłumaczeń dzieł Ojców Kościoła
Literatura uzupełniająca
M. Fiedorowicz, <i>Teologia Ojców Kościoła</i> , tłum. W. Szymona, Kraków 2009; J. N. D. Kelly, <i>Początki doktryny chrześcijańskiej</i> , tłum. J. Mrukówna, Warszawa 1988; J. Pelikan, <i>Powstanie wspólnej tradycji</i> , tłum. M. Höffner, Kraków 2008; G. Bosio, <i>Iniziazione ai Padri</i> , t. I, Turyn 1964; R. L. Wilken, <i>Duch myśli wczesnochrześcijańskiej</i> , Kraków 2009; H. Pietras, <i>Herezje</i> , Kraków 2019,